

LOPPULAUSUNNON ASEMESTA

tammikuun 31 pnä 1934

Toverit! Keskustelu edustajakokouksessa on tuonut ilmi puolueemme johtavien toimihenkilöiden mielipiteiden täydellisen yhtenäisyyden — voimme sanoa puolueen politiikan kaikissa kysymyksissä. Kuten tiedätte, ei ole esitetty mitään vastaväitteitä toimintaselostusta vastaan. On siis tullut ilmi puolueemme rivien tavaton aatteellis-poliittinen ja organisatorinen yhtenäisyys. (Suosionosoituksia.) Herää kysymys: tarvitaanko tämän jälkeen loppulausuntoa? Olen sitä mieltä, että siihen ei ole tarvetta. Sallikaa minun sen vuoksi kieltäytyä loppulausunnosta. (Myrskyisiä kunnianosoituksia, kaikki edustajat nousevat seisomaan, kuuluu jyrisevä „hurraa“; joukkohuudahduksia: „Eläköön Stalin!“). Edustajakokouksen osanottajat laulavat seisten „Internationalen“. „Internationalen“ jälkeen kunnianosoitukset toistuvat. Huudahduksia: „Hurraa!“, „Eläköön Stalin!“, „Eläköön Keskuskomitea!“)